



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 30 grudnia 2014 r.

Poz. 6753

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.457.2014 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 23 grudnia 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LV/384/2014 Rady Gminy Lubomia z dnia 14 listopada 2014r. w sprawie ustanowienia dopłaty dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, do opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, na terenie Gminy Lubomia, w części określonej w § 2 ust. 2 - 3, § 3 oraz § 4 uchwały - jako niezgodnej z art. 6k ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 1399 ze zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 14 listopada 2014r. Rada Gminy Lubomia ustanowiła dopłatę dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, do opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 listopada 2014r., a opublikowana została w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z dnia 26 listopada 2014r. pod pozycją 6207.

Podstawę do podjęcia niniejszej uchwały stanowi art. 6k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie. Z przepisu tego wynika, iż rada gminy przy określaniu warunków opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi zgodnie z metodą, o której mowa w art. 6j ust.1 i 2, może dokonywać następujących działań:

- różnicować stawki opłat,
- wprowadzać zwolnienia przedmiotowe,
- **ustanawiać dopłaty dla właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust.1**, spełniających ustalone przez nią kryteria lub
- określić szczegółowo zasady ustalania tych opłat.

A zatem, w przypadku nieruchomości zamieszkałych – niezależnie od tego, czy przedmiotowa opłata będzie ustalana na podstawie liczby mieszkańców, ilości zużytej wody czy powierzchni lokalu mieszkalnego – właściciel nieruchomości ma obowiązek uiścić tę opłatę według zasad szczegółowo określonych przez radę gminy. Rada Gminy Lubomia skorzystała z powyższego uprawnienia i kwestionowaną uchwałą określiła, iż po spełnieniu warunków szczegółowo określonych w § 1 ust. 1 tej uchwały właścicielowi nieruchomości przysługuje dopłata w wysokości określonej w § 2 ust. 1 uchwały.

Rada Gminy Lubomia w § 2 i 3 niniejszej uchwały określiła tryb przyznania przedmiotowej dopłaty, wskazała osoby uprawnione do złożenia wniosku oraz ustaliła wzór tego wniosku. W kolejnym paragrafie uchwały Rada wskazała podmiot przyjmujący wniosek, formę przyznania dopłaty, rodzaj dokumentów dołączanych do wniosku, przypadki wygaśnięcia, wstrzymania oraz cofania prawa do dopłaty (§ 3 ust. 1-3 oraz § 4 ust. 1-2 uchwały).

W ocenie organu nadzoru powyższe przepisy uchwały nie mogą zostać uznane za prawidłową realizację kompetencji wynikającej z art. 6k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie. Należy mieć bowiem na uwadze, iż powołany wyżej przepis stanowi wyłącznie o kompetencji rady gminy w zakresie ustanawiania dopłat dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, spełniających ustalone przez nią kryteria. Na podstawie powołanego przepisu rada gminy powinna zatem w przedmiotowej uchwale określić wyłącznie wysokość dopłaty oraz wskazać kryteria, spełnienie których uprawnia właściciela nieruchomości do dopłaty. Natomiast ustalenia Rady Gminy Lubomia zawarte w kwestionowanych wyżej przepisach uchwały nie mieszczą się w zakresie przyznanego przez ustawodawcę Radzie Gminy upoważnienia.

Na marginesie organ nadzoru pragnie również zaznaczyć, iż poprzednia uchwała Rady Gminy Lubomia Nr XL/2892013 z dnia 18 października 2013r. w sprawie ustanowienia dopłaty dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy do opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie Gminy Lubomia zawierała identyczne – jak te zakwestionowane obecnie przez organ nadzoru – regulacje. Powyższe postanowienia, na skutek skargi wniesionej przez Wojewodę Śląskiego zostały uznane przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach za sprzeczne z prawem. W wyroku z dnia 27 października 2014r. sygn. akt I SA/Gl 703/14 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach stwierdził bowiem jednoznacznie, iż wykładnia przepisu art. 6k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie pozwala na pozostawienie w obrocie prawnym zakwestionowanych przepisów uchwały; regulacje te wykraczają poza kompetencje uchwałodawcze, których granice określa art. 6k ust. 4 ustawy.

Zawarcie w akcie organu stanowiącego gminy przepisów, które wykraczają poza przyznaną temu organowi kompetencję uchwałodawczą, narusza zasadę legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji RP, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Dla prawidłowej realizacji przyznanej Radzie Gminy kompetencji konieczne zatem jest ściśle przestrzeganie granic udzielonego jej upoważnienia. Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż ustalenia zawarte w kwestionowanych przepisach uchwały nie mieszczą się w granicach kompetencji uchwałodawczej Rady Gminy Lubomia, określonej w art. 6k ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Ponadto należy zasygnalizować, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 28 listopada 2013r., sygn. akt K 17/12, którego sentencja została ogłoszona dnia 19 grudnia 2013r. w Dzienniku Ustaw pod pozycją 1593, stwierdził, iż „art. 6k ust. 4 ustawy (...) w zakresie, w jakim upoważnia radę gminy do ustanowienia dopłat dla właścicieli nieruchomości, jest niezgodny z art. 168 w związku z art. 217 Konstytucji” (pkt 8 część I sentencji wyroku). Zgodnie natomiast z częścią II sentencji tego wyroku „przepisy wymienione w części I w punktach 7 i 8, w zakresach tam wskazanych, tracą moc obowiązującą z upływem 18 (osiemnastu) miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej”. Z powyższego wynika zatem, iż przepis art. 6k ust. 4 ustawy, w zakresie, w jakim upoważnia radę gminy do ustanowienia przedmiotowej dopłaty utraci swoją moc obowiązującą z upływem osiemnastu miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, czyli z dniem 19 czerwca 2015r.

Reasumując, uchwałę Nr LV/384/2014 Rady Gminy Lubomia z dnia 14 listopada 2014r., ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności, we wskazanej części, uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

1) Rada Gminy Lubomia

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) a/a.